

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/64/2018
Identifikačné číslo spisu: 1507210310
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1507210310.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: ALISON Slovakia, s. r. o., so sídlom Tomášikova 12735/64, Bratislava, IČO: 35 792 141, právne zastúpeného JUDr. Jurajom Žuchom, advokátom, so sídlom Palisády 33, Bratislava, proti žalovanému: ANDALEX II, s. r. o., so sídlom Tehelná 42, Bratislava, IČO: 35 893 605, právne zastúpenému JUDr. Slávom Uhrinom, advokátom, so sídlom Niťová 3, Bratislava, o zaplatenie 6.946,42 eura s prísl., vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 29Cb/92/2007, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2016, č. k. 3Cob/210/2016-386, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) uznesením z 5. apríla 2016, č. k. 29Cb/92/2007-371, priznal znalcovi Ing. U. L. znalečné vo výške 697,60 eura.
2. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „odvolací súd“) uznesením z 30. septembra 2016, sp. zn. 3Cob/210/2016 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ako vecne správne potvrdil.
3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie záviselo od vyriešenia právnej otázky: pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu [§ 421 ods. 1 písm. a/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej tiež „C.s.p.“)], ktorá doposiaľ v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.) a je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p.). Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil.
4. Znalec vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie žalovaného nepovažuje za dôvodné a vníma ho

iba ako snahu o priet'ah v konaní.

5. Žalobca považoval dovolanie žalovaného ako účelové podanie, resp. obštrukciu aby oddialil rozhodnutie o veci samej. Navrhol, aby dovolací súd podané dovolanie odmietol v súlade s ust. § 447 písm. d/ a f/ C. s. p., prípadne, aby dovolanie zamietol podľa § 448 C. s. p. ako nedôvodné.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas (§ 427 ods. 1 C. s. p.) dovolateľ zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.), dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť. Stručné odôvodnenie rozhodnutia podľa ust. § 451 ods. 3 C. s. p. dovolací súd uvádza v nasledovných bodoch:

7. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok. Podmienky, za ktorých možno podať dovolanie (a procesné účinky vyvolané podaním dovolania), bolo preto potrebné posudzovať podľa právnej úpravy účinnej od uvedeného dňa. Aj po zmene právnej úpravy dovolacieho konania, ktorú priniesol Civilný sporový poriadok v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, je potrebné dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nemá byť „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012 a 7Cdo/92/2012). Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti, ktorá spolu s interpretačnou praxou dovolacieho súdu (tiež ústavného súdu i Európskeho súdu pre ľudské práva) sleduje zachovanie jedného zo základných princípov právneho štátu - princípu právnej istoty.

8. Najvyšší súd vo viacerých v rozhodnutiach vydaných za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, t. j. do 30. júna 2016 vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní nižších súdov, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/6/2014, 3Cdo/209/2015, 3Cdo/308/2016, 5Cdo/255/2014).

9. Základná idea mimoriadnych opravných prostriedkov vychádza z toho, že právna istota a stabilita nastolené právoplatným rozhodnutím sú v právnom štáte narušiteľné len mimoriadne a výnimočne. Najvyšší súd zastáva názor, podľa ktorého zo samej (výnimočnej) podstaty každého mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že právnou úpravu stanovujúcu podmienky, za ktorých je prípustné prelomiť záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia súdu, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/319/2013, 1Cdo/348/2013, 3Cdo/357/2016, 3ECdo/154/2013, 3Cdo/208/2014).

10. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je procesne prípustné a až následným (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu, že tento opravný prostriedok je aj opodstatnený; pre opačný prístup nedáva Civilný sporový poriadok podklad v žiadnom z jeho ustanovení. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému (primárnemu) záveru, platná právna úprava mu neumožňuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť až k posúdeniu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané; pokiaľ by dovolací súd posudzoval správnosť rozhodnutia napadnutého procesne neprípustným dovolaním, porušil by zákon. (uznesenie najvyššieho súdu 3ECdo/154/2013 z 26. mája 2015)

11. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

12. Koncepcia prípustnosti dovolania podľa Civilného sporového poriadku je založená na úlohách, ktoré má dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok plniť. Je postavená na preskúmaní rozhodnutí z dôvodu nápravy závažných procesných pochybení (§ 420) a v záujme riešenia otázok zásadného právneho významu a zjednocovania judikatúry (§ 421 ods. 1).

13. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (písm. a/); ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená (písm. b/) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. c/).

14. Riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry je podstatným prvkom naplňania princípu právnej istoty vyjadreného v čl. 2 ods. 2 Základných princípov C. s. p., pričom táto úloha prináleží najvyššiemu súdu, ktorému povinnosť dbať o jednotný výklad a jednotné používanie zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov vlastnou rozhodovacou činnosťou a tým, že prijíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov a zverejňuje právoplatné súdne rozhodnutia zásadného významu v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, vyplýva aj z ust. § 8 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch.

15. Spoločným kvalifikačným pravidlom prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je zásadný právny význam otázky riešenej odvolacím súdom. Aj v súčasnosti je opodstatnené konštatovanie, že otázkou zásadného právneho významu je otázka, ktorá je významná nielen pre tú ktorú prejednávanú právnu vec (spor), ale aj zo širších hľadísk, najmä z hľadiska celkovej rozhodovacej praxe všeobecných súdov Slovenskej republiky (1Cdo/132/2009, 2Cdo/71/2010, 3Cdo/51/2006, 4Cdo/151/1998, 5Cdo/1/2010, 7Cdo/117/2011).

16. Podľa § 421 ods. 2 C. s. p., dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

17. Z ustanovenia § 421 ods. 2 C. s. p., ktoré negatívne vymedzuje prípustnosť dovolania, je možné vyvodit' jasný úmysel zákonodarcu obmedziť dovolací prieskum uznesení odvolacieho súdu z hľadiska právneho posúdenia. Z obsahu ustanovenia § 357 C. s. p. je zrejmé, že ide v zásade o uznesenia, ktorými súd prvej inštancie rozhoduje o procesných otázkach, ktoré súd vydá bez toho, aby spor vecne prejednal a preto je preskúmanie týchto rozhodnutí dovolacím súdom logicky vylúčené. Od účinnosti Civilného sporového poriadku tak možno s úspechom podať dovolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia len proti potvrdzujúcemu alebo zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia (§ 357 písm. o/ C. s. p.). Dovolanie podané z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia proti inému uzneseniu odvolacieho súdu (vydanému podľa C. s. p.), tak musí byť dovolacím súdom ako neprípustné odmietnuté, pretože právne otázky riešené v procesných rozhodnutiach nespĺňajú kritérium zásadného právneho významu.

18. V prejednávanej veci súd prvej inštancie uznesením rozhodol o znalečnom. Proti tomuto uzneseniu podal za účinnosti O. s. p. žalovaný odvolanie. Odvolací súd, rozhodujúci už za účinnosti C. s. p., v súlade s výnimkou z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných predpisov (§ 470 ods. 2 C. s. p.), prípustnosť odvolania žalovaného posudzoval podľa ustanovení O. s. p. a uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ust. § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ C. s. p. Z ustanovenia § 357 C. s. p. nevyplýva, že by proti uzneseniu o znalečnom bolo prípustné odvolanie. Nemožno potom dospieť k záveru o prípustnosti

dovolania proti takému uzneseniu, proti ktorému zákon nepripúšťa ani odvolanie.

19. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo v prejednávanej veci vydané ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd v tomto smere uvádza, že ani podľa úpravy účinnej do 30. júna 2016 (O. s. p.) by dovolanie prípustné nebolo. Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky ani jedného z uznesení uvedených v ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O. s. p., pričom odsek 3 uvedeného ustanovenia prípustnosť dovolania proti uzneseniu o znalečnom výslovne vylučoval.

20. Pripustením dovolania v prejednávanej veci by vzhľadom k povahe napadnutého uznesenia nebol naplnený ani účel dovolania spočívajúci v riešení otázok zásadného právneho významu. Akceptáciou záveru o prípustnosti dovolania proti takému rozhodnutiu, proti ktorému predchádzajúca právna úprava (O. s. p.) nepripúšťala dovolanie a súčasná právna úprava (C. s. p.) neumožňuje ani jeho preskúmanie odvolacím súdom, by tak došlo k neprípustne rozširujúcej interpretácii relevantných ustanovení upravujúcich prípustnosť dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku.

21. V tomto prípade možno tiež primerane aplikovať závery rozhodnutia najvyššieho súdu z 25. júla 2017, sp. zn. 4Obdo/18/2017, v zmysle ktorého by „prípadný opačný výklad prípustnosti dovolania v konkrétnom, i jemu podobných prípadoch, predstavoval neprimerané zvýhodnenie (v zmysle umožnenia ich prípustnosti) druhov konaní vykazujúcich podobné skutkové znaky (rozhodnuté za O. s. p., dovolanie podané podľa 421 C. s. p.) pred inými, typovo a druhovo zhodnými konaniami, nespĺňajúcimi však uvedené skutkové znaky spojené so zmenou právnej úpravy a okamžitou aplikabilitou ustanovení Civilného sporového poriadku na všetky konania, aj tie, ktoré boli začaté a prípadne i rozhodnuté podľa Občianskeho súdneho poriadku. Takýto úmysel zákonodarcu a účel novej právnej úpravy bez pochyby nie je možné vyabstrahovať ako zo samotného textu zákona, ani dôvodovej správy, ani odbornej právnickej literatúry.“

22. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

23. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.